

1288

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1999 r.

w sprawie wysokości norm maksymalnych dopuszczalnych ubytków (niedoborów) niektórych wyrobów akcyzowych.

Na podstawie art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się normy maksymalne dopuszczalnych ubytków (niedoborów) powstających w czasie produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub magazynowania i przewozu spirytusu i wyrobów spirytusowych oraz ich półproduktów w wysokości określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Przez dopuszczalne ubytki spirytusu rozumie się naturalne straty, jakie mogą powstać, niezależnie od pory roku, w trakcie procesów produkcyjnych, magazynowania i przewozu spirytusu, wyrobów spirytusowych oraz ich półproduktów.

3. Przez ubytki spirytusu, o których mowa w rozporządzeniu, należy rozumieć straty alkoholu etylowego przeliczonego na spirytus, z tym że w przypadku spirytusu skażonego stratę ustala się, przyjmując jednostkę miary zastosowaną dla tego spirytusu.

§ 2. 1. Ustala się normy maksymalne dopuszczalnych ubytków (niedoborów) powstających w czasie produkcji, magazynowania i przewozu piwa w wysokości określonej w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Przez ubytki piwa rozumie się straty, które powstają w produkcji piwa w czasie od wybicia brzezki z kotła warzelnego aż do zakończenia wszystkich czynności produkcyjnych i napełnienia piwem gotowym naczyń transportowych lub opakowań jednostkowych (cystern, beczek, pojemników typu KEG, butelek, puszek lub innych opakowań, w których następuje sprzedaż), a także straty powstałe w trakcie pasteryzacji dokonywanej w opakowaniach jednostkowych.

§ 3. 1. Ustala się normy maksymalne dopuszczalnych ubytków (niedoborów) powstających w czasie produkcji, przerobu, magazynowania i przewozu wyrobów winiarskich w wysokości określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Przez ubytki powstające w czasie produkcji wyrobów winiarskich rozumie się straty powstałe w dwufazowym procesie produkcyjnym, na skutek parowania, ulatniania się i wytrącania się osadów oraz wykonywania niezbędnych czynności i operacji technologicznych.

§ 4. 1. Jeżeli ubytek (strata) wyrobów, o których mowa w § 1 ust. 1, § 2 ust. 1 i § 3 ust. 1, wiąże się z kradzieżą lub wynika z zawinionego działania lub zaniechania podatnika, a ustalenie wielkości tego ubytku nie jest możliwe, ubytek ustala dyrektor właściwego urzędu kontroli skarbowej w drodze oszacowania.

2. Jeżeli ubytek powstał wskutek zdarzenia losowego lub innego zdarzenia niezależnego od podatnika, nie uważa się go za ubytek nadmierny, pod warunkiem że o fakcie powstania tego ubytku podatek powiadomi w ciągu 2 dni właściwy urząd kontroli skarbowej i sporządzi protokół zniszczenia zawierający szczegółowe informacje dotyczące ilości zniszczonych wyrobów oraz przyczyn i okoliczności powstania straty.

§ 5. Do czasu ustalenia przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej nowych norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych stosuje się normy określone na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1993 r. w sprawie wysokości norm dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia i przewozu spirytusu, wyrobów spirytusowych i ich półproduktów oraz piwa i wyrobów winiarskich (Dz. U. Nr 75, poz. 356), nie dłużej jednak niż do dnia 30 października 2000 r.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1999 r. (poz. 1288)

Załącznik nr 1

NORMY MAKSYMALNE DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW (NIEDOBORÓW) POWSTAJĄCYCH W CZASIE PRODUKCJI, PRZEROBU, ZUŻYCIA LUB MAGAZYNOWANIA I PRZEWOZU SPIRYTUSU I WYROBÓW SPIRYTUSOWYCH ORAZ ICH PÓŁPRODUKTÓW

I. 1. Przy rektyfikowaniu spirytusu surowego oraz innych spirytusów nieoczyszczonych ubytki dopuszczalne spirytusu, określone procentowo od ilości spirytusu wprowadzonego do aparatu destylacyjnego, wynoszą:

1) dla aparatów o działaniu okresowym:

a) przy wydajności do 7.000 dm³ 100% spirytusu rektyfikowanego na dobę 0,75%,